

200609057/1.

Datum uitspraak: 16 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/2367 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 30 november 2006 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 november 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 11 november 2004 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 november 2006, verzonden op 7 december 2006, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 december 2006, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 20 december 2006 heeft de Minister van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

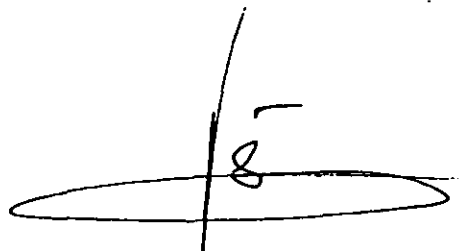
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 mei 2007

348-540.
Verzonden:

16 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

15/12 2006 14:22:10

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudig
nevenzittingsplaats Rotterdam

1

UITSpraak

Reg.nr.: AWB 06/2367

Inzake : eiser,
V-nummer
gemachtigde mr. M.N.R. Nasrullah, advocaat te Rotterdam,

tegen : de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder, gemachtigde mr. M.R. Verdoner.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiser, geboren op , bezit de Algerijnse nationaliteit. Op 21 januari 2003 heeft eiser een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) onder een beperking verband houdende met 'het verrichten van arbeid in loondienst'. Bij besluit van 6 november 2003 is door verweerder afwijzend op deze aanvraag beslist. Hiertegen heeft eiser bezwaar gemaakt bij brief van 21 november 2003. Bij besluit van 19 april 2004 heeft verweerder het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Bij brief van 29 april 2004 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld. Verweerder heeft bij brief van 15 oktober 2004 het besluit van 19 april 2004 ingetrokken. Daaropvolgend heeft eiser bij brief van 20 oktober 2004 het beroep ingetrokken. Bij besluit van 11 november 2004, verzonden op 27 december 2005, heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard.

2. Bij brief van 10 januari 2006 heeft eiser tegen dit besluit (hierna: het bestreden besluit) beroep ingesteld bij de rechtbank. Bij brief van 15 februari 2006 heeft eiser de gronden van beroep ingediend. Verweerder heeft op 17 oktober 2006 een verweerschrift ingediend.

3. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 15 november 2006. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door mr. P. van Akenborgh ter vervanging van eisers gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. OVERWEGINGEN

1. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge het tweede lid van dit artikel kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld.

2. Aan de onderhavige procedure is een procedure vooraf gegaan die van belang is voor de rechterlijke toetsing in deze zaak. Eiser heeft op 14 december 1999 een aanvraag ingediend tot verlening van een vergunning tot verblijf met als doel 'arbeid in loondienst en humanitaire gronden'. Bij besluit van 21 januari 2000 is deze aanvraag buiten behandeling gesteld omdat eiser niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) en hij niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste, mede omdat niet is gebleken dat in eisers concrete individuele geval sprake zou zijn van een onbedoelde bijzondere hardheid. Het hiertegen ingediende bezwaar is bij besluit van 12 september 2002 ongegrond verklaard. Tegen dit besluit is geen beroep ingesteld.

3. Bij de aanvraag 21 januari 2003 heeft eiser wederom geen geldige mvv overgelegd voor het door hem beoogde verblijfsdoel. In reactie op de geboden gelegenheid om dit verzuim te herstellen, heeft eiser bij brief van 3 maart 2003 aangegeven dat hij voor wat het beroep op de vrijstellingscategorieën betreft een beroep doet op de categorie 'gewichtige redenen van overwegende aard'. Een eventuele terugkeer naar het land van herkomst zou voor eiser van een onevenredige hardheid getuigen.

4. Eiser kan zich niet verenigen met de handhaving in bezwaar van de afwijzing van zijn aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning regulier met als doel 'het verrichten van arbeid in loondienst' en heeft daartegen gronden aangevoerd.

5. Verweerder stelt zich - zakelijk weergegeven - op het standpunt dat eiser niet in aanmerking komt voor de door hem gevraagde verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd omdat eiser niet in het bezit is van een geldige mvv voor het door hem beoogde verblijf. Eiser komt niet in aanmerking voor vrijstelling van het mvv-vereiste.

6. De rechtbank overweegt het volgende.

6.1. Met het besluit van 12 september 2002, waartegen geen rechtsmiddel is aangewend, is in rechte komen vast te staan dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdende met 'het verrichten van arbeid in loondienst'.

6.2. Het toetsingskader voor de rechtbank in deze zaak wordt bepaald door artikel 4:6 van de Awb. Deze bepaling verleent het bestuur de bevoegdheid om een herhaalde aanvraag, waaraan geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, af te wijzen onder verwijzing

AWB 06/2367

3

naar het eerdere besluit, doch laat het bestuur vrij om inhoudelijk op een dergelijke aanvraag te beslissen. Voor de rechtspraak geldt echter dat de wet - anders dan voor het bestuur - niet voorziet in discretie. Voor de rechter geldt een beperkt toetsingskader, ook indien verweerder het tweede lid van artikel 4:6 van de Awb niet heeft toegepast. Dat toetsingskader houdt in dat slechts wordt beoordeeld of zich na het eerdere in rechte onaantastbare besluit waarbij verzoeker een verblijfsvergunning is geweigerd nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan die nopen tot heroverweging.

6.3. Onder nieuwe feiten of veranderde omstandigheden dient volgens vaste jurisprudentie te worden verstaan feiten of omstandigheden, die zijn voorgevallen na het nemen van de beschikking op bezwaar in de eerdere procedure of die niet vóór het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd. Indien dergelijke feiten of omstandigheden zijn aangevoerd, is niettemin geen sprake van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden, die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen, waarop dat rust. De rechtbank verwijst in dit verband naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 4 april 2003, gepubliceerd in JB 2003/139.

6.4. De rechtbank toetst het bestreden besluit ex-tunc en is gelet op hetgeen hierboven onder 3. is uiteengezet van oordeel dat eiser bij zijn aanvraag van 21 januari 2003 geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb, naar voren heeft gebracht ten opzichte van de eerdere procedure die heeft geleid tot het besluit van 12 september 2002. De rechtbank overweegt in dit verband dat eiser bij de onderhavige aanvraag wederom geen geldige mvv heeft overgelegd. Ten aanzien van het bij de aanvraag niet nader gemotiveerde beroep op de hardheidsclausule, kan op voorhand worden uitgesloten dat dit kan afdoen aan het besluit van 12 september 2002 en de overwegingen, waarop dat besluit rust. De stelling dat eiser een nieuwe relatie heeft, is niet bij de aanvraag naar voren gebracht en evenmin in bezwaar aangevoerd. Gezien voormelde wijze van toetsing kan deze ter zitting aangevoerde stelling niet afdoen aan het bestreden besluit.

6.5. De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

6.6. Gezien het vorenstaande kan een rechterlijke beoordeling van de aangevoerde gronden van beroep, achterwege blijven.

6.7. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 06/2367

4

III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

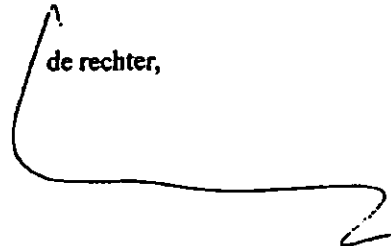
verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. A. van 't Laar, rechter, en in het openbaar
uitgesproken op 30 november 2006, in tegenwoordigheid van
R.A.M. van der Heijde, griffier.

de griffier,

de rechter,

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op: - 7 DEC. 2006

VOOR COPIE CONFORM

De griffier van
rechtbank
te 's-Gravenhage

wnd

NASRULLAH ADVOCATEN

Tevens per fax:
070-3651380

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Ons kenmerk: 15630/pa
Uw kenmerk : AWB 06/2367 BEPTDN LAA V1 HEI

HOGER BEROEPSCHRIFT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 DEC 2006	
ZAAKNR.	390609571112
AAN:	13
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

6068-A

alias nader te noemen:
"appellant", te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van Nasrullah Advocaten, gevestigd aan de 's-Gravendijkwal 37 te (3021 EC) Rotterdam, waarvan de advocaat en procureur mr M.N.R. Nasrullah door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep en ondertekening ervan.

Appellant komt hierbij tijdig in hoger beroep tegen de uitspraak van 7 december 2006, met het procedurenummer 06/2367 van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam, Vreemdelingenkamer. In deze uitspraak wordt het beroep ongegrond verklaard, welke gericht was tegen de ongegrondverklaring, d.d. 27 december 2005, van het bezwaarschrift, welke weer gericht was tegen de beslissing, d.d. 6 november 2003, van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, nader te noemen "verweerder", om de aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 af te wijzen.

Een afschrift van de beslissing van 7 december 2006 is hierbij gevoegd. Zie productie 1.

Appellant kan zich niet verenigen met voornoemde beslissing en de gronden waarop deze berust en dient daarom hierbij de navolgende grieven in.

NASRULLAH ADVOCATEN

's-Gravendijkwal 37, 3021 EC Rotterdam, Tel.: 010 - 432 88 87, Fax: 010 - 432 76 08

ADVOCATEN & PROCUREURS

Grief I:

In haar overwegingen onder II.4 stelt de rechtbank:

*"Eiser kan zich niet verenigen met de handhaving
 ..met als doel "het verrichten van arbeid in loondienst" en
 heeft daartegen gronden aangevoerd"*.

Toelichting:

De rechtbank geeft een onvolledige omschrijving van het verblijfsdoel van de onderhavige aanvraag. De aanvraag voor een verblijfsvergunning geschiedde onder de beperking *"het verrichten van arbeid in loondienst en humanitaire omstandigheden"*. Net zo als dit overigens bij de eerste aanvraag het geval was. Dit impliceert dat bij de beoordeling alle onderdelen van het aangegeven verblijfsdoel meegewogen dienen te worden. In de uitspraak is niet gebleken dat de rechtbank toegekomen is aan een beoordeling of in het aspect humanitaire omstandigheden er sprake is van wijzigingen ten opzichte van de eerste aanvraag. De rechtbank is aldus in haar oordeel te kort geschoten in haar toetsing.

Grief II:

Onder overweging II.6.2 stelt de rechtbank:

"Het toetsingskader voor de rechtbank in deze zaak wordt bepaald door of veranderde omstandigheden zich hebben voorgedaan die nopen tot heroverweging".

Toelichting:

Ten onrechte heeft de rechtbank niet meegewogen, dat zij wel behoort te toetsen of de minister zijn beleidsvrijheid in redelijkheid zo had kunnen gebruiken als hij heeft gedaan. Zelfs indien er geen sprake was in de onderhavige aanvraag van gewijzigde omstandigheden, quod non, dan behoorde de rechtbank te toetsen of in redelijkheid verweerder had kunnen afzien van een inhoudelijke beoordeling van de aanvraag.

Grief III:

In overweging II. 6.4 oordeelt de rechtbank:

*"De rechtbank toetst het bestreden besluit ex-tunc en is ..
 kan deze ter zitting aangevoerde stelling niet
 afdoen aan het bestreden besluit"*.

NASRULLAH ADVOCATEN

's-Gravendijkwal 37. 3021 EC Rotterdam, Tel.: 010 - 432 88 87, Fax: 010 - 432 76 08

ADVOCATEN & PROCUREURS

Toelichting:

Ten onrechte stelt de rechtbank dat door appellant in de onderhavige aanvraag geen nieuwe feiten of omstandigheden naar voren zijn gebracht ten opzichte van de eerste aanvraag regulier. Zoals reeds onder grief I naar voren is gesteld, gaat de rechtbank voorbij dat doel van de gevraagde verblijfsvergunning mede gelegen in humanitaire omstandigheden. Van belang is daarbij, dat de situatie in het land van herkomst, Algerije ten tijde van de tweede aanvraag (2003) is gewijzigd ten opzichte van de aanvraag in 1999. Hierbij wordt met name gewezen op het geweld tussen regeringstroepen en moslimgroeperingen. Hierbij dient ook meegewogen te worden de veranderde verhoudingen na de 11^e september 2001. Deze wijziging vond plaats na de eerste aanvraag. Gelet op het feit, dat appellant traumatische klachten ondervindt ten gevolge van hetgeen hij destijds in Algerije heeft meegemaakt, had de rechtbank behoren te toetsen of verweerder bij de voorbereiding van haar beslissing zorgvuldig onderzocht heeft of er sprake was van gewijzigde omstandigheden. Daarbij is tevens van belang of in alle redelijkheid in het licht van bovenstaande van appellant verwacht mag worde, dat hij terugkeert naar het land van herkomst voor de aanvraag van een MVV. In tegenstelling tot hetgeen de rechtbank meent, dat bovenstaande wel af aan het besluit van 12 september 2002 en de daaraan ten grondslag liggende overwegingen.

Conclusie:

-De ongegrond verklaring van het beroep is onvolledig en niet draagkrachtig gemotiveerd.

Redenen waarom: appellant U hierbij eerbiedig verzoekt:

1. Het hoger beroep tegen de uitspraak van 7 december 2006 gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen;
2. Een zittingsdatum en -plaats te bepalen waarop appellant gehoord kan worden alvorens te beslissen;
3. Een kostenveroordeling te geven ten laste van de wederpartij

NASRULLAH ADVOCATEN

voor de kosten van de procedures in alle instanties en voor de kosten van rechtsbijstand aan de zijde van de appellant.

Rotterdam, 15 december 2006.

Gemachtigde

ADVOCATEN & PROCUREURS

's-Gravendijkwal 37, 3021 EC Rotterdam, Tel.: 010 - 432 88 87, Fax: 010 - 432 76 08

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat door onze beroepsaansprakelijkheidsassuradeur wordt uitgekeerd.

4